

Diplomová práce se věnuje přístupu komunistického režimu ke kulturní propagaci Československé socialistické republiky ve vyspělých kapitalistických zemích, a to na základě analýzy vybraných zahraničních výstav s československou účastí. Prezentace na těchto výstavách byla významným instrumentem československé zahraniční politiky, jež umožňovala působit na zahraniční veřejnost i politickou reprezentaci ve stylu měkké moci neboli *soft power*. Diplomová práce se soustředí na podobu a uplatňování této zahraničně-kulturní politiky v průběhu rané fáze tzv. normalizace a zkoumá její kontinuity či diskontinuity ve vztahu k reformnímu období 60. let. Zaměřuje se na okolnosti vzniku a průběh realizace Světové výstavy v Montréalu, výstavy Člověk a jeho svět, Světové výstavy v Ósace a výstavy Československo – země dvou kultur. Mimo výše uvedené stručně pojednává o předchozím vývoji světového výstavnictví. Diplomová práce ve značné míře čerpá z primárních pramenů. Jejich rozboru byly podrobeny zejména materiály Vládní komise pro výstavnictví, která projednávala konkrétní podoby výstav, a dokumenty ministerstva zahraničních věcí, včetně zpráv příslušných zastupitelských úřadů.